

безъ да оставашъ нѣкое впечатлѣніе и воспоминаніе въ народѣ, освѣнъ одно неуспроеніе колкошо въ церковны, толко и въ гражданскаше дѣла.

А за коя причина пропивно е на Грецише, да имашъ Болгареше свои народны Архіереи не постигваме, защо знаеме какъ опът това немашъ нѣкоя загуба, но паче съ това щеха да привлечашъ болгарскіяшъ народъ помного кампо себе си, който щеше да осеща кампо нихъ особна любовъ, а наипаче кампо первенствующата Майка Велика Церква, ще да имашъ поголемо повиновеніе и всеко духовно послушаніе. При това мнимъ, какъ това нѣщо не ще да е пропивно нишо на державното Царство, което наипаче сега всеусердно иска, и желае да облагополучи всичкиш си подданници, сосъ равностъ и единаковостъ закона и правъ, за да са вси равни, и своето благополучие да имашъ основано на правдаша опът горе споредъ не давно издаденныяш царскій Хашти-шерифъ, който се проповѣди по всичкаш держава, и разнесесе похвалаша му даже и по всичкиш европейски царства, зарадъ който се зарадуваха всичкиш благородны и чувствителни души.

Но негли искашъ Грецише да задержашъ